

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/414/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517200915
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:7517200915.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovvej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. R., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, so sídlom Staničné námestie 9, 040 01 Košice, dieťa rodičov: matka - Mgr. M. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. C. XX, zastúpená JUDr. Martou Šuvadovou, advokátkou so sídlom Floriánska 16, 040 01 Košice, a otec - T. B. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. 1, XXX XX V. L., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Miroslav Repka, s.r.o., so sídlom Leškova 3A, 811 04 Bratislava, IČO: 36 847 143, v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 08.11.2018, č.k. 37P/252/2017-435, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti výroku III. o bežnom výživnom na maloletú a vo výroku X. o zamietnutí zvyšnej časti návrhu matky, p o t v r d z u j e .

Vo výroku IV. o zročnom výživnom, vo výroku V. o výživnom na tvorbu úspor a v súvisiacom výroku VI. o povinnosti matky oznámiť otcovi číslo účtu maloletého dieťaťa sa rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V časti odvolania proti výroku VII. a IX. o úprave styku otca s maloletou na čas do rozvodu manželstva sa odvolacie konanie z a s t a v u j e .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III, rozsudkom zo dňa 08.11.2018, č.k. 37P/252/2017-435, vo výroku I. zveril maloletú N. R., nar. XX.XX.XXXX, na čas do rozvodu manželstva do osobnej starostlivosti matky. Vo výroku II. obidvoch rodičov oprávnil maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Vo výroku III. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 450 eur mesačne od 24.01.2017, k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Vo výroku IV. otca zaviazal zaplatiť zročné výživné na maloletú za obdobie od 24.01.2017 do 31.10.2018 v sume 2.662,13 eur k rukám matky v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku V. otcovi uložil povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletej 100 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, na osobitný účet maloletej vždy do 15. dňa v mesiaci. Vo výroku VI. matku zaviazal v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, písomne oznámiť otcovi číslo účtu maloletej a peňažný ústav, v ktorom je tento účet vedený. Vo výroku VII. otca oprávnil stretávať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň od piatka 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá pred hlavným vchodom Základnej školy C. 2, C., s výnimkou sviatkov a prázdnin, každý kalendárny rok od 01.07. 15.00 hod. do 15.07. 15.00 hod. a od 01.08. 15.00 hod. do 15.08. 15.00 hod., každý párný kalendárny rok od prvého dňa zimných školských prázdnin od 15.00 hod. do 30.12. 15.00 hod., každý nepárný kalendárny rok od

30.12. 15.00 hod. do posledného dňa zimných školských prázdnin nasledujúceho kalendárneho roka do 15.00 hod., každý páry kalendárny rok v čase od soboty predchádzajúcej prvému dňu jarných školských prázdnin od 15.00 hod. do soboty bezprostredne nasledujúcej po poslednom dni jarných školských prázdnin do 15.00 hod., každý nepáry kalendárny rok v čase od prvého dňa veľkonočných školských prázdnin od 15.00 hod. do najbližšieho utorka do 15.00 hod., s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá pred hlavným vchodom Základnej školy C. 2, C.. Vo výroku VIII. matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Vo výroku IX. otca oprávnil uskutočňovať s maloletou videohovory prostredníctvom informačných technológií od 18.00 hod. do 18.30 hod. v každom kalendárnom týždni v stredu. Vo výroku X. návrh vo zvyšku zamietol. Vo výroku XI. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 24 ods. 4, § 25 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. d), § 62 ods. 1, 2, 4, 5, 6, § 63 ods. 3, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a vecne tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu. Zistil, že rodičia maloletej sú manželia, pričom od 12.01.2017 nežijú v spoločnej domácnosti, keďže matka sa z nej spolu s maloletou odsťahovala do vzdialenosti 500 km od bydliska otca a otec si našiel nový vzťah. Konštatoval, že otec sa maloletú snaží navštevovať v mieste jej súčasného bydliska. Vzhľadom na uvedené upravil rodičovské práva a povinnosti k maloletej na čas do rozvodu tak, že ju zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o maloletú náležite stará, s čím súhlasil aj otec a kolízny opatrovník. Právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok ponechal obidvom rodičom, keď na ich strane nezistil žiadnu prekážku znemožňujúcu im realizáciu tohto práva. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 450 eur mesačne, ktoré výživné považoval za primerané tak veku a odôvodneným potrebám maloletej, ako aj zárobkovým a majetkovým možnostiam, a schopnostiam otca. Mal za preukázané, že maloletá má viac ako sedem rokov, navštevuje druhý ročník základnej školy, kde dosahuje výborný študijný prospech, pričom jej bola zistená obštipácia. Priemerné mesačné výdavky maloletej vyčíslené matkou na sumu 1 132,20 eur považoval za neprimerané a matkou nepreukázané. Konštatoval, že otec, ktorý je zamestnaný v Slovak Telecom, a.s., s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 3.000 eur, vlastní štvorizbový rodinný dom a automobil Toyota Yaris, používaný matkou, má úspory v akciových fondoch vo výške cca 70.000 eur. Pri stanovení výšky výživného prihliadol aj na výdavky otca spojené s cestovaním za maloletou, ako aj jeho celkový záujem participovať na výchove a výžive maloletej, keď sa s ňou stretáva napriek opakovaným nedorozumeniam, pravidelne prispieva na jej výživu sumou 300 eur mesačne, resp. aj nad rámec tejto sumy, chodí s ňou na výlety aj dovolenky a kupuje jej darčeky. Zdôraznil, že otec podľa svojho vyjadrenia od odsťahovania matky zo spoločnej domácnosti tejto zaslal 6.702 eur, na sporenie maloletej prispel sumou 1.540 eur a matke posielal aj výživné na manželku vo výške 400 eur mesačne, pričom na cestovanie za maloletou vynakladá sumu 130 eur mesačne a na ubytovanie v Košiciach sumu 250 eur mesačne. Zohľadnil tiež, že matka je od mája 2017 zamestnaná vo Východoslovenskej energetike a.s., s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 700 až 800 eur a poberá prídavok na dieťa v sume 23 eur mesačne s tým, že pri odchode matky zo spoločnej domácnosti s otcom, jej úspory predstavovali 15.000 eur. S poukazom na uvedené, návrh matky vo zvyšnej časti požadovanej sumy výživného ako nedôvodný zamietol. S prihliadnutím na celkové majetkové pomery otca tohto zaviazal platiť výživné aj na tvorbu úspor maloletej, matke uložil povinnosť na tento účel zriadiť maloletej osobitný účet a otcovi oznámiť platobné údaje. Vzhľadom na to, že rodičia sa nevedeli dohodnúť na úprave styku otca s maloletou, tento upravil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, keď po zohľadnení veku maloletej, jej predchádzajúceho vzťahu s otcom, ako aj správy Psychosociálneho centra Košice a pohovoru vykonaného s maloletou prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dospel k záveru, že takto upravený styk bude v záujme maloletej. Zo správy Psychosociálneho centra Košice a vyjadrenia kolízneho opatrovníka súčasne vyplynulo, že pre maloletú bude prospešné jej odovzdávanie na neutrálnom mieste mimo bydliska matky. Zároveň upravil kontakt otca s maloletou aj prostredníctvom informačných technológií, keď s poukazom na vek maloletej a veľkú vzdialenosť jej bydliska od domácnosti otca, považoval možnosť upevňovanie vzťahu medzi nimi aj touto formou za súladnú so záujmom maloletej. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CMP).

3. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výrokov III., IV., V., VII., IX. a X. podala v zákonnej lehote prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie matka, navrhujúc odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť tak, že otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu

maloletej sumou 650 eur mesačne od 24.01.2017, zaplatiť zročné výživné a prispievať na tvorbu úspor maloletej sumou 300 eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, a zároveň upraví styk otca s maloletou každý páry kalendárny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. v jej neprítomnosti s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá ju v mieste jej bydliska pred jej domom, eventuálne pred Obecným úradom Vyšná Kamenica, s výnimkou sviatkov a školských prázdnin, ktoré budú upravené v osobitnom režime, a to každý kalendárny rok od 01.07. od 15.00 hod. do 10.07. do 15.00 hod. a od 01.08. od 15.00 hod. do 10.08. do 15.00 hod., každý páry kalendárny rok od 25.12. od 15.00 hod. do 30.12. do 15.00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 30.12. od 15.00 hod. do 05.01. do 15.00 hod. nasledujúceho kalendárneho roka, každý páry kalendárny rok v čase od prvého dňa jarných školských prázdnin od 15.00 hod. do posledného dňa jarných školských prázdnin do 15.00 hod., každý nepáry kalendárny rok v čase od prvého dňa veľkonočných školských prázdnin vyhlásených príslušným štátnym orgánom od 15.00 hod. do najbližšieho utorka do 15.00 hod. s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá v mieste jej bydliska pred jej domom, eventuálne pred Obecným úradom Vyšná Kamenica, a návrh otca v časti týkajúcej sa uskutočňovania videohovorov s maloletou, zamietne. Súdu prvej inštancie vytkla, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP)], že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP). Namietala, že súd prvej inštancie vykonal dňa 08.11.2018 pojednávanie a rozhodol vo veci samej v jej neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jej právneho zástupcu, iba za účasti substitúta, napriek tomu, že prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu požiadala o odročenie daného pojednávania z dôležitého dôvodu, a to pre jej práceneschopnosť, ktorú preukázala lekárske potvrdením, s tým, že jej právny zástupca sa pojednávania nemohol zúčastniť pre kolíziu termínov pojednávania. Súd prvej inštancie okrem toho podľa jej názoru pochybil aj v tom smere, že jej v zmysle § 183 ods. 4 CSP bezodkladne neoznámil, ako posúdil jej žiadosť o odročenie pojednávania. Uvedeným postupom súdu prvej inštancie malo dôjsť k odňatiu jej procesných práv, keď nemala možnosť vyjadriť sa k otcom uvádzaným skutočnostiam a navrhnuť ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení. Napadnuté rozhodnutie pokladala za nedostatočne odôvodnené, nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Mala za to, že súd prvej inštancie pri určovaní výživného pre maloletú nezohľadnil jej najlepší záujem. Súdu prvej inštancie vytkla, že sa uspokojil s neaktuálnym mzdovým listom otca a nezohľadnil ani jeho ročné odmeny vo výške cca 9.000 eur. Nesúhlasila s otcom uvádzanou sumou jeho nevyhnutných mesačných výdavkov vo výške 2.117 eur, keď táto zahŕňa aj položky ako tretí pilier, poistenia domu či životné poistenie. Spochybnila tvrdenie otca, že na maloletú vynakladá v priemere sumu 900 eur mesačne, z ktorej možno podľa jej názoru uznať iba výdavky vo výške 640 eur mesačne, zahŕňajúce výživné vo výške 300 eur, výdavky spojené s jeho stykom s maloletou vo výške 40 eur a výdavky na cestovanie za maloletou vo výške 300 eur, a to iba v prípade, že by svoj styk s maloletou realizoval dvakrát mesačne, čo sa nedeje. Poukázala na skutočnosť, že rozpad rodiny spôsobil otec, ktorý si našiel mimomanželskú známosť, a že jeho čistý mesačný príjem je preukázateľne trikrát vyšší ako jej príjem. Zdôraznila, že maloletá bola v priebehu konania vypočutá, pričom prezentovala svoju vôľu nestretávať sa s otcom tak často, ako aj svoju nechť k videohovorom s ním. Z napadnutého rozsudku jej tiež nebolo zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k sume zročného výživného a či pri jeho výpočte zohľadnil otcom už zaplatené výživné a v akej výške. Namietala, že súd prvej inštancie si pri voľbe miesta odovzdávania maloletej osvojil názor kolízneho opatrovníka, prevzatý z odporúčania Psychosociálneho centra Košice, proti ktorému podala pripojenú sťažnosť mestu Košice. Vyjadrila sa, že Psychosociálne centrum Košice vydalo svoje odporúčanie, aby odovzdávanie maloletej prebiehalo mimo jej bydliska, hoci malo z vykonaných konzultácií vedomosť o tom, že otec si už takmer dva roky maloletú bez problémov preberá v mieste jej bydliska. Z odôvodnenia súdu prvej inštancie podľa jej názoru nie je zrejmé, v čom je prospešné preberania a odovzdávania maloletej pred zatvorenou školou vzdialenou 30 km od miesta bydliska maloletej, a to aj v nedeľu a počas školských prázdnin.

4. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Mal za to, že všetky procesné práva matky boli na pojednávaní konanom dňa 08.11.2018, náležite uplatňované jej právnym zástupcom, ktorý sa ho zúčastnil v zastúpení advokátskym koncipientom, a teda nie substitútom, ako to tvrdí matka vo svojom odvolaní. Poukázal tiež na skutočnosť, že matka bola

vypočutá na pojednávaní konanom dňa 29.03.2018. Bol toho názoru, že napadnutý rozsudok je náležite a zrozumiteľne odôvodnený, a vychádza zo zisteného skutkového stavu. Súd prvej inštancie z jeho pohľadu správne vyhodnotil jeho majetkové možnosti a schopnosti, ako aj náklady maloletej. Zdôraznil, že jeho priemerný mesačný príjem je skutočne v súdom prvej inštancie zistenej výške cca 3.000 eur s tým, že v danej sume sú nepochybne zahrnuté aj jeho odmeny, čo má vyplývať z ním predložených mzdových listov od roku 2016. Namietal, že naopak matka vo svojom odvolaní zavádza, keď svoj čistý mesačný príjem vyčíslila iba na sumu 800 eur, v ktorej nie sú obsiahnuté jej kvartálne ani ročné odmeny. Uviedol, že jeho úspory v sume cca 70 000 eur zohľadnené súdom prvej inštancie predstavujú majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve s matkou. Vyjadril sa, že od odsťahovania sa matky zo spoločnej domácnosti tejto platí výživné pre maloletú v sume 350 eur, ku dňu právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 08.11.2018, č.k. 39P/54/2017-299, v časti výroku o rozvođe jeho manželstva s matkou uhradil zročné výživné pre maloletú a začal jej sponiť sumou 100 eur mesačne. Bol toho názoru, že v priebehu konania náležite preukázal všetky svoje výdavky, spojené so starostlivosťou o maloletú, vrátane jeho výdavkov spojených s cestovaním za maloletou a ubytovaním, ktoré mu vznikajú z dôvodu odsťahovania sa matky do vzdialenosti cca 500 km od jeho domácnosti, čím mu táto zároveň zmarila možnosť spravodlivým spôsobom sa podieľať na výchove maloletej. Svoje právo na styk s maloletou podľa svojich slov pravidelne využíva, pokiaľ mu v tom nebránia objektívne okolnosti s tým, že súdom prvej inštancie určený rozsah ich styku, vrátane videohovorov, je v záujme maloletej. Maloletá okrem času odovzdávania údajne neprejavuje žiadne negatívne pocity k nemu, pričom jej prípadnú vôľu vrátiť sa k matke plne rešpektuje. Poukázal na skutočnosť, že matka mu neumožnila styk s maloletou počas vianočných sviatkov 2018 v zmysle neodkladného opatrenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 02.11.2017, č.k. 38P/231/2017-68, od prvého dňa zimných školských prázdnin, t.j. od 23.12. od 15.00 hod. do 30.12. do 15.00 hod., s odôvodnením, že zimné školské prázdniny sa podľa webovej stránky základnej školy maloletej začínajú až 27.12.2018, v ktorý deň mu maloletú aj odovzdala. Z uvedeného dôvodu podal návrh na výkon rozhodnutia, vedený na Okresnom súde Košice - okolie, pod sp. zn. 9Em/3/2019. Vyjadril sa, že od začiatku roka 2019 s maloletou vôbec nekomunikoval. Považoval za zrejme, že matka maloletú na stretnutia s ním nepripravuje a vykresľuje ho v jej očiach negatívne.

5. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne uviedla, že otec jej od opustenia spoločnej domácnosti neplatil výživné pre maloletú vo výške 350 eur, ale v sume 300 eur, výživné na manželku určené Okresným súdom Košice - okolie, jej začal uhrádzať až po právoplatnosti predmetného rozhodnutia a doposiaľ jej bráni v prístupe ku spoločným úsporám a veciam nadobudnutým počas manželstva. Otec v zmysle jej vyjadrenia maloletej kupuje oblečenie, ktoré však táto nemá vo svojej moci. Tvrdila, že pri preberaní a odovzdávaní maloletej s výnimkou jedného prípadu nedochádza ku konfliktným situáciám. Otec sa podľa jej názoru snaží docieľiť odovzdávanie maloletej mimo jej bydliska z toho dôvodu, aby jej tým sťažil situáciu a aby odovzdávanie maloletej prebiehalo bez svedkov. Poprela vyjadrenie otca, že tento nemal umožnený styk s maloletou počas vianočných sviatkov 2018.

6. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu označil za prirodzené, že maloletá má u každého z rodičov svoje veci, ktoré využíva v čase, keď je u daného rodiča. Na vyvrátenie správnosti matkou uvedených termínov školských prázdnin k svojmu podaniu pripojil informácie o termínoch školských prázdnin zverejnené na webovej stránke Ministerstva školstva Slovenskej republiky ako jediného orgánu oprávneného určovať termíny školských prázdnin.

7. Matka vo svojom ďalšom vyjadrení prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne uviedla, že trvá na správnosti ňou uvedených termínov školských prázdnin. Upozornila tiež na skutočnosť, že Psychosociálne centrum Košice, sa jej ospravednilo a na vedomie jej zaslalo pripojené podanie adresované kolíznemu opatrovníkovi, v ktorom namieta neoprávnené použitie jeho správy v súdom konaní.

8. Otec vo svojom ďalšom vyjadrení prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach. Poukázal na skutočnosť, že jeho styk s maloletou aktuálne prebieha bez väčších problémov.

9. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že nemá žiadne námietky voči napadnutému rozsudku. Súhlasil však s návrhom matky, aby si otec maloletú preberal a odovzdával ju matke pred Obecným úradom Vyšná Kamenica, t.j. na neutrálnej pôde tak, ako to odporučilo

Psychosociálne centrum Košice, úpravu styku otca s maloletou prostredníctvom informačných technológií považoval za súladnú so záujmom maloletej. Pre prípad, že odôvodnené potreby maloletej, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca tomuto podľa názoru odvolacieho súdu umožňujú podieľať sa na výžive maloletej vo vyššej miere ako rozhodol súd prvej inštancie, navrhol určiť výšku výživného s prihliadnutím na súčasné potreby maloletej, jej vek, výchovu a výživu.

10. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu poukázal na skutočnosť, že kolízny opatrovník neuviedol, z akého dôvodu považuje Obecný úrad Vyšná Kamenica, za vhodnejšie miesto na odovzdávanie maloletej ako Základnú školu C., C.. Mal za to, že odovzdávanie maloletej pred základnou školou, ktorú navštevuje, je v jej záujme, keď takto nebude nútená cestovať zo školy v Košiciach do Vyšnej Kamenice a následne späť do Košíc spolu s ním. So zvyšným obsahom vyjadrenia kolízneho opatrovníka sa v plnej miere stotožnil.

11. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca, reagujúcemu na vyjadrenie kolízneho opatrovníka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zdôraznila, že stanovisko kolízneho opatrovníka k jej odvolaniu zohľadňuje záujem maloletej.

12. Otec vo svojom ďalšom vyjadrení prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedol, že tvrdenia matky ponecháva na posúdenie odvolaciemu súdu.

13. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, podľa § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie matky je čiastočne dôvodné.

14. Odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti zrejmé, že Okresný súd Bratislava III, rozsudkom zo dňa 08.11.2018, č.k. 39P/54/2017-299, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.05.2020, č.k. 11CoP/166/2019-432, vo výroku I. rozviedol manželstvo účastníkov M. M. R., rod. R., nar. 07.XX.XXXX, a manželka T. B. R., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v C. - A. M., zapísané v knihe manželstiev M. úradu C. - A. M., vo zväzku XXX, ročník XXXX, strana XXX, pod por. č. XXX. Vo výroku II. zveril maloletú N. R., nar. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky. Vo výroku III. obidvoch rodičov oprávnil maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Vo výroku IV. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 450 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Vo výroku V. otec zaviazal prispievať na tvorbu úspor maloletej sumou 100 eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, ktorú sumu je otec povinný zasielať na osobitný účet maloletej vždy do 15. dňa v danom mesiaci. Vo výroku VI. uložil matke povinnosť písomne oznámiť otcovi číslo účtu maloletej a peňažný ústav, v ktorom je daný účet vedený, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku VII. otec oprávnil stretávať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá ju pred hlavným vchodom Základnej školy C. 2, C., s výnimkou sviatkov a školských prázdnin, každý kalendárny rok od 01.07. 15.00 hod. do 15.07. 15.00 hod. a od 01.08. 15.00 hod. do 15.08. 15.00 hod., každý párný kalendárny rok od prvého dňa zimných školských prázdnin 15.00 hod. do 30.12. 15.00 hod., každý nepárný kalendárny rok od 30.12. 15.00 hod. do posledného dňa zimných školských prázdnin nasledujúceho kalendárneho roka 15.00 hod., každý párný kalendárny rok od soboty predchádzajúcej prvému dňu jarných školských prázdnin vyhlásených príslušným štátnym orgánom 15.00 hod. do soboty bezprostredne nasledujúcej po poslednom dni jarných školských prázdnin 15.00 hod., každý nepárný kalendárny rok od prvého dňa veľkonočných školských prázdnin 15.00 hod. do najbližšieho utorka do 15.00 hod., s tým, že otec si maloletú prevezme a odovzdá pred hlavným vchodom Základnej školy C. 2, C.. Vo výroku VIII. matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť. Vo výroku IX. otec oprávnil uskutočňovať s maloletou videohovory prostredníctvom informačných technológií každý kalendárny týždeň v stredu od 18.00 hod. do 18.30 hod. Vo výroku X. návrh manželky vo zvyšnej časti zamietol. Vo výroku XI. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Výrok rozsudku ktorým súd manželstvo rodičov maloletej rozviedol nadobudol právoplatnosť dňa 26.01.2019.

15. Pokiaľ ide o odvolanie matky vo vzťahu k výrokom rozsudku o úprave styku otca s maloletou (VII. a IX.), odvolací súd v tejto časti odvolacie konanie zastavil podľa čl. 3 CMP, keď poukazuje na skutočnosť, že s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode (§ 100 CMP). Nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o rozvode dňa 26.01.2019 a výroku rozsudku o úprave styku otca s maloletou na čas po rozvode dňa 09.07.2020, sa úprava styku otca s maloletou na čas do rozvodu, uskutočnená rozhodnutím súdu prvej inštancie, stala neúčinnou a z tohto dôvodu predmet odvolacieho konania v danej časti odpadol.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené je predmetom odvolacieho konania napadnuté rozhodnutie v časti výrokov III., IV., V. a X. (o určení výživného na maloletú na čas do rozvodu, o zročnom výživnom, o výživnom na tvorbu úspor a o zamietnutí zvyšnej časti návrhu).

17. Pokiaľ matka namietala, že postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, spočívajúcom vo vykonaní pojednávania v neprítomnosti jej a jej právneho zástupcu dňa 08.11.2018, na ktorom bolo rozhodnuté vo veci samej, napriek jej žiadosti o odročenie pojednávania prostredníctvom právneho zástupcu, sa odvolací súd nestotožnil. Na danú námietku matky neprihliadol, keď dospel k záveru, že matka, resp. jej právny zástupca nepreukázali existenciu žiadneho dôležitého dôvodu na odročenie daného pojednávania v zmysle § 183 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že aj keď matka vo svojej žiadosti o odročenie pojednávania doručenej súdu prvej inštancie dňa 05.11.2018 preukázala svoju dočasnú práceneschopnosť lekárskeym potvrdením, nemožnosť zúčastniť sa nariadeného pojednávania na strane jej vtedajšieho právneho zástupcu NIKU & partners, s.r.o., resp. jeho konateľky JUDr. Anny Niku z nej zrejme nie je. Pokiaľ matka vo svojom odvolaní tvrdila, že jej právny zástupca sa predmetného pojednávania nemohol zúčastniť pre kolíziu termínov pojednávania, táto okolnosť z jej návrhu na odročenie pojednávania vôbec nevyplýva, keď daný návrh obsahuje iba výpočet termínov, v ktorých už bol jej právny zástupca predvolaný na pojednávania v iných veciach, a to v dňoch nasledujúcich po pojednávani nariadenom v predmetnej veci, počnúc dňom 12.11.2018, na účely prípadného vyhovenia návrhu matky na odročenie pojednávania súdom prvej inštancie. Z návrhu matky na odročenie pojednávania teda nie je zjavný žiadny dôvod, pre ktorý by sa konateľka jej vtedajšieho právneho zástupcu JUDr. Anna Niku nemohla osobne zúčastniť na pojednávani v danej veci, nariadenom na deň 08.11.2018. Vo vzťahu k námietke matky týkajúcej sa postupu súdu prvej inštancie, ktorý jej v rozpore s § 183 ods. 4 CSP bezodkladne neoznámil, ako posúdil jej žiadosť o odročenie pojednávania, odvolací súd dospel k záveru, že zo strany súdu prvej inštancie v tomto prípade došlo k pochybeniu. Po vyhodnotení všetkých relevantných okolností je však odvolací súd toho názoru, že uvedené procesné pochybenie súdu prvej inštancie nie je natoľko závažné, aby v jeho dôsledku došlo k porušeniu práva účastníka na spravodlivý proces tým, že súd prvej inštancie predmetné pojednávanie vykonal a rozhodol na ňom vo veci samej. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v danom štádiu konania už došlo k vypočutiu matky na pojednávaniach uskutočnených dňa 29.03.2018, 24.05.2018 a 28.06.2018, v rámci ktorých táto mala dostatočný priestor sa k predmetnej veci vyjadriť, pričom na pojednávani konanom dňa 08.11.2018, na ktorom súd rozhodol matku zastupovala poverená advokátska koncipientka jej vtedajšieho právneho zástupcu.

18. Rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventúálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale - práve so zreteľom napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote - prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelej spoločnosti. Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať tiež aj tvorbu úspor (§ 63 ods. 3 Zákona o rodine). Toto poňatie odôvodnených potrieb je v súlade so zásadou úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, v intenciách tejto zásady sú odôvodnené potreby dieťaťa (a tiež rozsah vyživovací povinnosti rodičov k dieťaťu) mimo iné aj odrazom rôznej

životnej úrovne rodičov, danej spravidla spoločenskou dôležitosťou ich práce. Je určite spravodlivé, ak - vzhľadom k tomuto poňatiu odôvodnených potrieb rozhodnutie súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu vyjadrí zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov.

19. Pokiaľ ide o odvolaní napadnutý výrok o bežnom výživnom, odvolací súd ho po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a vyhodnotení odvolacích dôvodov vyhodnotil ako vecne a právne správny. Súd prvej inštancie rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, vykonal dokazovanie v požadovanom rozsahu, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie v tejto časti aj dostatočne odôvodnil (§ 220 ods.2 CSP). Aj podľa názoru odvolacieho súdu určená výška bežného výživného zodpovedá v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie ako odôvodneným potrebám maloletej, jej veku, ale aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, ich možnostiam a schopnostiam, v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté dieťa uvedených v ustanovení § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Pri určení výšky výživného do tejto súd prvej inštancie správne premietol aj ďalšie rozhodujúce skutočnosti, predovšetkým výkon osobnej starostlivosti matky o maloletú a výdavky otca vynakladané v súvislosti s uskutočňovaním jeho styku s maloletou, s ktorou sa matka presťahovala do vzdialenosti cca 500 km od ich posledného spoločného bydliska. Odvolacie dôvody matky vo vzťahu k výroku o bežnom výživnom odvolací súd považuje za neodôvodnené a dodáva, že súd prvej inštancie pri určení výživného správne vychádzal z posúdenia všetkých zisťovaných skutočností, vrátane tých, na ktoré matka vo svojom odvolaní poukazovala a ktoré súd prvej inštancie aj správne vyhodnotil. K odvolacím námietkam matky je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške bežného výživného pre maloletú správne zohľadnil možnosti a schopnosti otca v primeranej miere prispievať na výživu maloletej, ako aj celkové náklady maloletej. Pokiaľ matka súdu prvej inštancie vytkla nedostatočné preukázanie príjmov otca, a to predovšetkým jeho ročných, resp. iných odmien, odvolací súd sa s týmto jej tvrdením nestotožnil, keď súd prvej inštancie pri zisťovaní príjmov obidvoch rodičov správne vychádzal z nimi predložených potvrdení o ich príjmoch vystavených ich zamestnávateľmi, pričom potvrdenia o príjmoch otca za obdobie rokov 2016 až 2018 obsahujú aj položku odmeny. K námietke matky týkajúcej sa posúdenia jej výdavkov na maloletú súdom prvej inštancie odvolací súd udáva, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých jeho potrieb týkajúcich sa stravovania, ošatenia, zabezpečenia hygienických potrieb, zdravotnej starostlivosti, školskej a mimoškolskej činnosti, ako aj mimoriadne výdavky. Výšku nákladov na bežné potreby maloletého dieťaťa je možné vyčísliť len orientačne, s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho potreby (či už denné alebo mimoriadne). Výdavky na zabezpečenie bežných potrieb maloletej, t.j. na nákup stravy, ošatenia, hygienických potrieb a výdavkov súvisiacich so zabezpečením zdravotnej starostlivosti, sú nesporné a nie je potrebné ich osobitne preukazovať, keď tieto výdavky sú súdu známe a vychádzajú zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb, a primeranosti ich obvyklej spotreby pre dieťa v určitom veku. Matka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne závažné skutočnosti, v dôsledku ktorých by mal byť výrok rozsudku súdu prvej inštancie o bežnom výživnom pre maloletú zmenený, resp. zrušený. Určená výška bežného výživného pre maloletú aj podľa názoru odvolacieho súdu, spĺňa za daného stavu veci kritériá, rozhodné pre určovanie výživného pre maloleté dieťa a zodpovedá aj najlepšiemu záujmu maloletej. Preto odvolací súd v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Vo vzťahu k odvolaní matky napadnutým výrokom o zročnom výživnom a o výživnom na tvorbu úspor, sa odvolací súd musel prioritne vysporiadať s otázkou, či procesným postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva účastníka na spravodlivý proces tým, že svojej rozhodnutie v tejto časti dostatočne neodôvodnil, a to až do miery spôsobujúcej jeho nepreskúmateľnosť. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí podľa § 220 ods. 2 CSP vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby jeho závery, ku ktorým dospel na základe zhodnotenia skutkového stavu veci, boli prijateľné, racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé, ale najmä presvedčivé. Súd musí dať odpoveď na všetky relevantné otázky nastolené účastníkmi konania, ktoré majú podľa jeho názoru pre vec podstatný význam a ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa zročného výživného nespĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP, keď neobsahuje žiadnu zmienku o dôvodoch, pre ktoré súd prvej inštancie otcovi uložil povinnosť zaplatiť zročné výživné pre maloletú za obdobie od 24.01.2017 do 31.10.2018 v sume 2.662,13 eur a ani jeho výpočet. Predmetné kritériá pre odôvodnenie rozsudku

zároveň neboli naplnené ani vo vzťahu k výroku o výživnom na tvorbu úspor, keďže súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okrem všeobecného odôvodnenia opomenul tiež uviesť, z akých dôvodov určil výživné na tvorbu úspor odo dňa právoplatnosti rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu, pričom dôvodnosť určenia výživného (bežného) správne posudzoval za obdobie od podania návrhu. Nemožno za správny považovať postup súdu prvej inštancie, ktorý počiatok určenia výživného na úspory v konaní o úpravu práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu manželstva, naviazal na okolnosť, ktorá nastane až v budúcnosti (po právoplatnosti rozhodnutia). Odvolací súd zároveň ustálil, že v danom prípade ide o také pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré nebolo možné napraviť v odvolacom konaní. S poukazom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku o zročnom výživnom, ako aj v časti výroku o výživnom na tvorbu úspor a v súvisiacom výroku o povinnosti matky oznámiť otcovi číslo účtu maloletého dieťaťa zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP.

22. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie, ktorý je v zmysle § 391 ods. 2 CMP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, po náležitom zistení skutočného stavu veci opätovne rozhodnúť o zročnom výživnom pre maloletú za obdobie od podania návrhu do nadobudnutia právoplatnosti výroku o rozvode manželstva rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 08.11.2018, č.k. 39P/54/2017-299, a o výživnom na tvorbu úspor, vrátane vymedzenia obdobia jeho určenia. Dôvody svojho rozhodnutia uvedie súd prvej inštancie vo svojom písomnom vyhotovení tak, ako mu to ukladá § 220 ods. 2 CSP.

23. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).